

Sygn. akt: I C 187/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Maszlanka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Wioletta Przybylska

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W.

przeciwko J. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Magdalena Maszlanka

Sygn. akt I C 187/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej J. S. kwoty 366,26 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, w tym 340 zł należności głównej, wynikającej z noty obciążeniowej oraz regulaminu świadczenia usług i regulaminu promocji, oraz 26,26 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie zapłacie należności głównej za okres od dnia 28 maja 2015 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że pozwana zawarła z (...) S.A. umowę o świadczenie usług w zakresie dostarczania usług telewizyjnych i/lub radiowych oraz w zakresie udostępnienia urządzenia dekodującego. Spółka wykonała swoje zobowiązania, a pozwana nie. W dniu 14 grudnia 2015 r. umową cesji zostały przeniesione na powoda wierzytelności przysługujące świadczeniodawcy. W ocenie powoda dochodzona wierzytelność jest niesporna.

Nakazem zapłaty z dnia 7 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwem od nakazu zapłaty pozwana wniosła o zwolnienie jej z opłat z tytułu długu wobec powoda, gdyż nie dostała żadnego pisma w tej sprawie o zapłatę.

Ostatecznie J. S. nie zgodziła się z pozwem, wskazała, że dekodер zwróciła jeden dzień po upływie zakreślonego terminu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 listopada 2010 r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a pozwaną J. S. została zawarta umowa abonencka numer (...). Na jej podstawie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zobowiązał się do świadczenia usług w zakresie dostarczania usług radiowych i telewizyjnych oraz w zakresie udostępnienia urządzenia dekodującego, zgodnie z regulaminem świadczenia usług, cennikiem, promocyjnymi warunkami umowy. Umowa została zawarta na okres podstawowy (29 miesięcznych okresów rozliczeniowych). Pozwanej przyznano ulgę w wysokości 1181,30 zł. W pkt 14 części B umowy zastrzeżono, że w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy abonenckiej zawartej na czas określony okresu podstawowego przez abonenta lub przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. z winy abonenta przed upływem okresu podstawowego, abonent jest zobowiązany do zapłaty kary umownej w wysokości nieprzekraczającej ulgi przyznanej abonentowi, który zawarł umowę abonencką na okres podstawowy, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

Umowa abonencka zawarta na okres podstawowy ulegała automatycznemu przedłużeniu na kolejne 12 miesięczne okresy, zwane dalej okresami dodatkowymi, o ile abonent nie złożył na piśmie oświadczenia woli o przekształceniu umowy w zawartą na czas nieokreślony, co najmniej na jeden okres rozliczeniowy przed upływem okresu podstawowego. W przypadku jednostronnego rozwiązania umowy abonenckiej zawartej na czas określony okresu dodatkowego przez abonenta lub przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. z winy abonenta przed upływem okresu dodatkowego, abonent został zobowiązany do zapłaty kary umownej w wysokości nieprzekraczającej ulgi przyznanej abonentowi, który zawarł umowę abonencką na okres dodatkowy, pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania.

(umowa z dnia 9 listopada 2010 r. - k. 20-22)

W dniu 8 stycznia 2015 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. potwierdził przyjęcie wniosku pozwanej o rozwiązanie umowy abonenckiej.

(potwierdzenie z dnia 8 stycznia 2015 r. - k. 55)

W dniu 13 maja 2015 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawił notę obciążeniową numer (...) na kwotę 340 zł, stanowiącą karę za niezwrócenie w terminie udostępnionego sprzętu (...) - (...). Termin zapłaty ustalono na 27 maja 2015 r.

(nota obciążeniowa – k. 23)

W dniu 14 grudnia 2015 r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a powodem została zawarta umowa przelewu wierzytelności. Na jej podstawie na powoda została przelana wierzytelność wynikająca z noty obciążeniowej z dnia 13 maja 2015 r.

(umowa przelewu z dnia 14 grudnia 2015 r. wraz z częściowym wykazem wierzytelności – k. 24-27)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów przedstawionych przez strony.

Podstawę prawną roszczenia stanowił art. 509 par. 1 k.c., stosownie do którego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Uzasadnienie pozwu było niezwykle ogólne, niepełne, ograniczało się w zasadzie do stwierdzenia, że świadczeniodawca wykonał swoje zobowiązanie, a pozwana nie, przy czym powód nie wskazał w pozwie, jakiego

obowiązku umownego pozwana nie dopełniła oraz w jaki sposób i wedle jakich zasad została naliczona należność główna. Podkreślić zaś trzeba, że nie jest rolą Sądu poszukiwanie i uzupełnianie podstawy faktycznej zgłoszonego żądania. Powód winien wskazać fakty uzasadniające jego roszczenie w sposób niebudzący wątpliwości.

Z dokumentów dołączonych do pozwu, zwłaszcza z noty obciążeniowej z dnia 13 maja 2015 r., można wywnioskować, że powód nabył wierzytelność o zapłatę kary umownej za niezwrócenie w terminie sprzętu dekodującego. Jednak powód nie przedstawił żadnych dowodów, że pozwana była zobowiązana do zapłaty kary umownej z tego tytułu i to w określonej w nocie wysokości. Obowiązek taki nie wynikał w szczególności z umowy, w której mowa jest tylko o karze umownej zastrzeżonej na wypadek jednostronnego rozwiązania umowy (zawartej na okres podstawowy lub dodatkowy) przez abonenta lub przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. z winy abonenta. Innego rodzaju kary umowne nie zostały w umowie przewidziane. Powód nie przedstawił natomiast dodatkowych dokumentów, które potwierdzałyby ustanowienie kary umownej za niezwrócenie sprzętu oraz zasady jej naliczania.

W tym stanie rzeczy powództwo należało oddalić, o czym orzeczono na podstawie art. 509 par. 1 k.c. a contrario.